

MUNKATÁRSAK

BEMUTATKOZÁSA

Dr. Ágfalvi Mihály
Angster Mária
Balla József
Bánhelyi Károly
Dr. Busics György
Csutiné Schleer Erzsébet
Fejér László
Fejér Vilmos
Dr. Honty Katalin
Göde Ferenc
Hajnal János
Igari Antal
Karászi Gáspár
Dr. Kiss László Iván
Kovács Eleonóra
Kreischer Károly
Machata Béla
Martonné Szilas Katalin
Marton Rozália
Molnár László
Pilissyné Lomniczy Rita
Polányi Péter
Rombauer Gábor
Szaip László
Szauter Ferenc
Dr. Szepes András
Szepes Zsolt
Szigeti Gyula
Sztanekné Dr. Apai Gabriella
Takács István
Tanos Istvánné
Tóth Mihály
Tóth Sándor
Dr. Németh Gyula
Fűrészné Rácz Andrea

Dr. Ágfalvi Mihály: 1941-ben születtem Szatmárnémetiben. Székesfehérváron a József Attila gimnáziumban érettségiztem 1959-ben. 1967-ben szereztem építőmérnöki diplomát földmérő szakon a Budapesti Műszaki Egyetemen. A Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat 6. székesfehérvári felmérési osztályán kezdtem mérnöki pályámat. 1970 január 1. óta vagyok a tagja a Nyugat-magyarországi Egyetem Geoinformatikai Kara és elődei Geodézia Tanszékének. 1974-től a Mérnökgeodézia tantárgyat tanítom. 1973-ban geodéziai automatizálási szakmérnöki végzettséget szereztem a BME-n, majd 1979-ben ugyanott műszaki doktorrá avattak. 1994-től 2001-ig a Kar főigazgatója voltam. A szakmai közéletben több szervezetben, és poszton is igyekeztem segíteni a mérnöktársadalom elismertetését. 1996-tól tevékenykedek a Mérnök Kamarában. Két ciklusban voltam az országos elnökség tagja. Nős vagyok, építésmérnök fiamtól, bölcsész végzettségű lányomtól négy unokánk van.

Angster Mária: hidrológus mérnök (Budapest, 1951) 1975-ben az Odesszai egyetemen (OGMI) diplomázott. 1975 és 1990 között Székesfehérvárott, a Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóságon hidrológus, vízgazdálkodási csoportvezető, majd a balatoni kutatásfejlesztési csoport vezetője. A Magyar Hidrológiai Társaság közép-dunántúli területi szervezetének titkára 1987 és 1990 között; ekkor válik háromszáz főnél nagyobb létszámúvá a helyi tagszervezet. 1995-ig a székesfehérvári MTESZ munkatársa. Néhány évet a magánszférában tölt, azalatt eróziószámítással és vízépítés-történeti kérdésekkel foglalkozik. 2000 és 2009 között a természetvédelemben dolgozik hidrológus mérnökként: a Duna-Dráva Nemzeti Park Igazgatóságon, illetve az ágazati átszervezés után a székesfehérvári zöldhatóságnál. 2009 óta nyugdíjas. Publikációinak száma 24.

Balla József: Balla József (1934) építészként évtizedeken keresztül dolgozott a városban, a városért. Diplomáját 1957-ben szerezte a Műegyetemen. 1958 januárjában alakult meg a helyi tervezőiroda, mint a Győri Tervező Vállalat Sztálinvárosi Irodájai. A Sztálinvárosi (későbbi Dunaújvárosi) Tervező Iroda 1960-tól lett önálló szervezet és 1993 márciusáig működött. Balla József végig az iroda munkatársa, 1992-től igazgatója volt. Nyugdíjba menetele után sem szakadt el szakmájától, hiszen a Tervtanács aktív tagjaként ma is dolgozik.

Balla József Weiner Tiborral közösen tervezte a többek között Széchenyi ligetben lévő panelházaka, tervezője a Dózsa I. és a Technikum városrész paneles épületeinek, a kenyérgyári irodaháznak is. A Szalkiszigeti dunai strand és nemzetközi kemping terveit Baranyai Ferencsel közösen, míg a kispostagi repülőtér úgynevezett bázisépületét Bánhelyi Károllyal közösen tervezték. Dunaújváros közgyűlése Balla Józsefnek, életpályája, a városhoz való kötődésének elismeréseként a "Dunaújváros Díszpolgára" címet adományozta.

Bánhelyi Károly: Bánhelyi Károly okleveles építésmérnök, 1944-ben született. Életműve túlnyomó része Dunaújvároshoz köthető. Városrendezői, építési munkái mellett képzőművészeti alkotásai is ismertek. A dunaújvárosi Béke városrész városrendező építésze.

Dr. Busics György: 1953-ban születtem Szombathelyen. A Budapesti Műszaki Egyetemen szereztem földmérőmérnöki végzettséget 1977-ben. A Kartográfiai Vállalatnál eltöltött kezdeti évek után 1981-ben kerültem Székesfehérvárra a GEO-ba, a ma Nyugat-magyarországi Egyetem Geoinformatikai Karának nevezett intézménybe. Kezdetől fogva a Geodézia Tanszék munkatársa vagyok, jelenleg e tanszék munkáját irányítom. Egyetemi docensként a Műholdas helymeghatározás, a Geodéziai hálózatok és a Minőségbiztosítás tárgyak oktatása a feladatom, e mellett kutatási és szakmai társadalmi feladatokban veszek részt. 1995-ben egyetemi doktori, 2008-ban PhD oklevelet szereztem a BME-n. Nős vagyok, 3 gyermekem felnőtt, unokáim is vannak.

Csutiné Schleer Erzsébet: Budapesten születtem. 1971-ben diplomáztam a Műszaki Egyetem Építész-mérnöki Karán. 17 évig Székesfehérváron a Fejér megyei Tervező Irodában dolgoztam tervező építészként, majd néhány kollégámmal megalapítottuk a Várfal Építész Irodát. 2003 óta egyéni vállalkozóként tervezek. Még 1984-ben műemlékvédelmi szakmérnöki diplomát szereztem. 1989-ben tervezési munkám, a fehérvári Rác utca felújított házsora, elnyerte az EUROPA NOSTRA fődíjat. Mindig is többfélét csináltam: évtizedek óta „várost védek” (ezért 1984-ben Podmaniczky-díjat kaptam), énekeltem a Primavera kórusban, a múlt évezred végén 10 évig Budakeszi főépítésze voltam, publikálok építészeti, műemléki, közérdekű aktuális témákban a helyi-, országos-, és szakajtóban, építészeti fotókat készítek, kiállításokat rendezek. Férjemmel 3 gyermeket neveltünk, most 5 unokában gyönyörködünk.

Fejér László: 1950-ben születtem Budapesten, építőmérnöki okleveletem a BME-en kaptam meg 1974-ben. 1994-ben az ELTÉ-n politológusi oklevelet szereztem. Rövid megszakítással 1974-1990 között a VIZDOK-Magyar Vízügyi Múzeumban múzeológusként, majd 1984-től a Múzeum vezetőjeként dolgoztam. 1990-1993 között az OVF főovh.-ként a szakoktatás kérdéseivel foglalkoztam, majd 1993-ban az akkor megalakított Vízügyi Múzeum, Levéltár és Könyvgyűjtemény igazgatójává neveztek ki, amely beosztást 2009-ig töltöttem be. Jelenleg nyugdíjas vagyok. Számos vízgazdálkodás-történeti könyvnek voltam szerzője, társszerzője, szerkesztője. Behatóan foglalkoztam a jeles vízmérnökök pályafutásával, a vízgazdálkodási társulatok történetével. 1992 óta a Magyar Hidrológiai Társaság Vízügyi Történeti Bizottságának, valamint 2002 óta a MMK Történeti Bizottságának vagyok az elnöke.

Fejér Vilmos: 1946-ban születtem Dombóváron. A székesfehérvári József Attila gimnázium elvégzése után a Bajai Felsőfokú Vízgazdálkodási Technikumban végeztem mezőgazdasági, vízgazdálkodási szakon. 1972-től a Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság Velencei Tavi Tófelügyelőségén dolgoztam. Fő feladatomban a Velencei Tavi Vízgazdálkodási Fejlesztési Program tőszabályozási feladatainak koordinálása, bonyolítása. 1974-ben BME Vízgazdálkodási Főiskolai karán szereztem üzem-mérnöki képesítést. 1988-tól a Balatoni Vízügyi Kirendeltség vezetőjeként a balatoni vízgazdálkodási feladatok irányítását végeztem. A szakmai munkám mellett az MHT Közép-dunántúli területi szervezetében vettem részt. A balatoni vízgazdálkodási feladatokról rendszeresen tartottam előadást a Társaság keretén belül és készítettem publikációkat

Göde Ferenc: 1931-ben születtem. Az Ybl Miklós gimnázium (Székesfehérvár) után a BME 1954-ben szereztem vízépítő szakon mérnöki diplomát. Ezt követően a Jáky József Technikumban voltam tanár, geodéziát, mechanikát és vízépítést tanítottam. Később műhelyfőnök is voltam 1968 végéig. Innen a Székesfehérvári Közúti Építő Vállalathoz kerültem tervezőnek, majd 1971-től a Vízügyi Tervező Vállalat csoportvezetője lettem. 1972. augusztus 15-ével a Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskolára kerültem, mint a mechanika tantárgy előadója, egészen 1991-es nyugdíjazásomig. Utána még egy GMK-ban dolgoztam tervezőként. 2004. szeptember 10-én kaptam meg az aranydiplomámat.

Hajnal János: 1967-ben születtem Székesfehérváron. A Jáky József Szakközépiskola után a BME Építőmérnöki Karán szereztem közlekedés-építőmérnöki oklevelet 1991-ben. 1993-ig Székesfehérvár Polgármesteri Hivatalában, majd 2006-ig a közlekedési hatóságnál (Fejér Megyei Közlekedési Felügyelet) dolgoztam köztisztviselőként, később osztályvezető-helyettesként. Jelenleg a Magyar Közút Nonprofit Zrt. Fejér Megyei Igazgatóságán a Forgalomtechnikai és kezelői osztályt vezetem. Az útfenntartó szakmunkásképzésben 10 évig a „forgalomtechnikai ismeretek” tárgyat tanítottam, 2002-2008 között a Gábor Dénes Főiskolán a „Közúti közlekedési informatika” tárgy előadó tanára voltam. A mérnöki kamara tagja 2000-től vagyok, majd a Megyei Közlekedési Szakcsoport vezetője, és „A Fejér Megyei Mérnöki Kamaráért” díjazottja. Nős vagyok, két lányom és egy fiam van.

Dr. Honty Katalin: 1940. április 22-én születtem Székesfehérvárott. Itt végeztem az általános és középiskolai tanulmányaimat is. Ezt követően egy éven át a Vadásztölténygyárban segéd-, majd betanított munkásként dolgoztam, és elektromos műszerész kiképzésben is részesültem. 1959-1964 között a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyészmérnöki Karán tanultam, ahol kitüntetéses vörös diplomával végeztem. Az MTA Alkalodkémiai Kutatócsoportjában kezdtem dolgozni, ez utóbbi a Budapesti Műszaki Egyetem (BME) Szerves Kémiai Tanszékén működött. A tudományos kutatás mellett a Tanszék oktatási munkájában is aktívan vettem részt. A Kutatócsoportban tudományos munkatársi, majd főmunkatársi minőségben 30 éven át tevékenykedtem. 1969-ben műszaki doktori (BME), 1976-ban kémiai tudományok kandidátusa fokozatot (MTA) szereztem, és a magyar, majd később az angol nyelvű oktatási tevékenységem elismeréseként az Műegyetemtől 1992-ben címzetes docensi címet kaptam. A BME-től 2014-ben aranydiplomát kaptam.

Igari Antal: 1959-ben születtem Székesfehérváron. Itt végeztem alap- és középfokú tanulmányaimat. A Budapesti Műszaki Egyetemen 1983-ban építészmérnöki, majd 1988-ban műemlékvédelmi szakmérnöki végzettséget szereztem. Csaknem negyedszázadon keresztül Székesfehérvár Belvárosának építészeti-műemléki ügyeivel foglalkoztam a Városházán, 2009-től pedig Fejér megye főépítésze vagyok. Magántervezőként a megyében több templom és középület felújítási terveit készítettem el. Részt vettem több katonai emlékhely kialakításában. Az elmúlt években építészettörténeti előadásokat tartottam bel- és külföldön, szak-konferenciákat, vetélkedőket szerveztem. Különbféle szakfolyóiratokban és könyvekben publikáltam illetve lektoráltam. A Fejér Megyei Építészek Kamarájának elnöke voltam 2003-2007 között. Nős vagyok, 2 lányom és 1 fiam van.

Karászi Gáspár: 1950-ben születtem Szolnokon. A BME Építőmérnöki Karán a Vízépítő Szakán szereztem meg diplomámat 1973-ban. A Vízügyi Tervező Vállalatnál dolgoztam tervező mérnökként, majd 1979-től irányító tervezőként. 1980-ban a Budapesti Műszaki Egyetem vízellátás-csatornázás-egészségügyi, 1992-ben építőipari igazságügyi szakértő szakmérnöki diplomát szereztem. 1985-től dolgozom a Fejér Megyei Önkormányzatok Víz- és Csatornamű Részvénytársaságnál, illetve jogelődjeinél. 1991 óta a részvénytársaság műszaki vezérigazgató-helyettese vagyok. 1996 novemberétől két ciklusban a Magyar Hidrológiai Társaság alelnöke voltam. Ötödik ciklusban vagyok az MHT Középdunántúli Területi szervezetének és harmadik ciklusban a Vízellátási Szakosztályának vezetőségi tagja. 1992 óta többszöri újraválasztásomat követően tagja, 2008 februárjától elnöke vagyok a Magyar Víziközmű Szövetség Műszaki Bizottságának.

Dr. Kiss László Iván: 1935-ben Székesfehérvárott születtem. A BME villamosmérnöki, szakmérnöki és doktori diplomát szereztem. Teljes állásban az Erőmű Trösztnél, az Oroszlányi Hőerőműnél és az MVMT Országos Villamos Teherelosztójánál dolgoztam. Vezetésemmel jött létre országos hatókörű számítógépes folyamatirányítási rendszer. Munka mellett oktattam a BME-en és a KKMF-n. Nemzetközi mérnök szervezetek (CIGRE, IFAC) tagja voltam. 1998-2011 között nyugdíjasként dolgoztam a MAVIR Zrt-nél, a Bp. I. kerületi önkormányzatnál és az Elektrotechnikai Múzeumban. A Magyar Elektrotechnikai Egyesület két munkabizottsága irányításában veszek részt. Elhunyt feleségem után 2 lányom és 2 unokám van, másodszer is megnősültem.

Kovács Eleonóra: 1970-ben születtem Székesfehérváron. A Teleki Blanka Gimnáziumban érettségiztem, majd Szegeden a József Attila Tudományegyetemen szereztem diplomát magyar- történelem- összehasonlító irodalom szakon, később az ELTE-n levéltár szakot végeztem. Jelenleg doktori képzésben veszek részt az ELTE Történelemtudományi doktori iskoláján. 1997 óta vagyok a székesfehérvári Városi Levéltár munkatársa, jelenleg főlevéltáros. Munkám mellett 2006 óta a Fejér-Komáromi Evangélikus Egyházmegye gyűjteményi felelőseként feladataim közé tartozik a kis gyülekezeti levéltárak-irattárak szakmai segítése, s a műemlékekkel kapcsolatos tanácsadás is. 2009-től a Magyar Heraldikai és Genealógia Társaság főtktár-helyetteseként is tevékenykedem. 2011 januárjától a Turul történelmi szakfolyóirat felelős szerkesztője vagyok. Történeti, művelődéstörténeti és irodalmi tárgyú publikációim jelentek meg szakfolyóiratokban, tanulmánykötetekben.

Kreischer Károly: 1945-ben születtem Felsőgallán. A tatabányai Árpád gimnáziumi érettségit követően egy évig a mecseki szénbányáknál dolgoztam fizikai állományban, 1964-től a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem bányamérnöki karára nyertem felvételt, 1969-ben kaptam meg okleveletem. Öt évig az Országos Érc-és Ásványbányáknál dolgoztam Pátkán kezdve mérnöki pályafutásom. 1974-ben a bauxitbányászat fejlődésének legszebb korszakában kerültem Kincsesbányára, ahol az újonnan induló bányákban műszaki vezetői beosztásban a termelésirányítás a mellett az intenzív műszaki fejlesztési kísérletek részvevője és kivitelezője voltam. Jelenleg nyugdíjasként egy kis szakmai munka valamint a család /két lányom és három fiú unokám/ mellett a bányász hagyományok és emlékek megőrzésén munkálkodom az OMBKE keretén belül.

Machata Béla: 1932-ben születtem Nyitrakéren. A székesfehérvári Ciszterci Gimnáziumban érettségiztem. Egyetemi diplomát a BME Villamosmérnöki Karának Erősáramú szakán szereztem 1961-ben. Első munkahelyem a TVK volt, ahol 1963-ig dolgoztam. Ezt követően a Fejér megyei Bauxitbányáknál különböző vezetői posztokon: főenergetikus, villamossági osztályvezető, üzemfenntartási osztályvezető. A Bakonyi Bauxitbányával való összevonása után üzemfenntartási főmérnök lettem. Ezen beosztásból mentem nyugdíjba 1991. január 1-én. A vállalatnál készült szabadalmak társszerzője, ill. feltalálója voltam. Nyugdíjasként több évig dolgoztam az Országos Műszaki Múzeum székesfehérvári Alumíniumipari Múzeumában. Mérnöki tevékenységem a Műszaki Egyetem Szenátusa aranydiploma adományozásával ismerte el.

Martonné Szilas Katalin: 1946-ban születtem Zalaegerszegen. Gyerekkoromtól folyamatosan rajzoltam, festettem. Humán gimnáziumi tanulmányok után kerültem Budapestre, a Műszaki Egyetem Építészmérnöki Karán 1969-ben diplomáztam. 18 éven át építész tervezőként dolgoztam a Fejér megyei, majd a Veszprém megyei Tervező Irodában. 1984-ben műemlékvédelmi szakmérnöki diplomát szereztem. Négy évig voltam a Veszprém megyei Tanács műemléki referense, ezt követően az Országos Műemlékvédelmi Hivatal területi felügyelője. 15 évet dolgoztam Pannonhalmán, a Pannonhalmi Főapátság munkatársaként először mint műemléki szakértő, majd mint a Beruházási Osztály vezetője és a Főapátság főépítésze. Mindeközben családi vállalkozásunkban is dolgoztam, dolgozom ma is. Az életemet végigkíséri a zene, az éneklés.

Marton Rozália: 1973-ban születtem Veszprémben. A Lovassy László gimnázium elvégzése után 1996-ban a Budapesti Műszaki Egyetem építészmérnöki karán diplomáztam. Statikus édesapámmal, építész édesanyámmal és férjemmel 2008-ig közös családi vállalkozásban dolgoztunk. Az első, és számomra máig talán legkedvesebb feladat a káptalanfüredi strand épületeinek megtervezése volt. 2009-ben műemlékvédelmi szakmérnöki diplomát szereztem. 2008 óta a Moholy-Nagy Művészeti Egyetem doktori iskolájának keretei között a hatvanas évek balatoni építészetével foglalkozom. Három kislányom van.

Molnár László: 1951-ben születtem Miskolcon. Kecskeméten a Gépipari és Műszaki Főiskolán Gépipari Automatizálási szakon szereztem üzemmérnöki diplomát 1977-ben, 1984-ben, Dunaújvárosban a Nehézipari Műszaki Egyetem Kohó- és Fémipari Főiskolai Karán a Műszaki tanárképző szakon műszaki tanári végzettséget. A GAMF után 7 évet a VIDEOTON Számítástechnikai gyárában dolgoztam. 1984 óta a Dunaújvárosi Főiskolán, az Informatika intézetben dolgozom. Programozás, operációs rendszerek, adatbázis kezelést oktatok. Nős vagyok, egy fiam van.

Pilissyné Lomniczy Rita: 1953-ban születtem Budapesten. A budapesti József Attila Gimnázium után a Külkereskedelmi Főiskola Áruforgalmi Szakán 1975-ben szereztem külkereskedelmi üzemgazdász oklevelet. A Chemokomplex Külkereskedelmi Vállalatnál kezdtem el dolgozni, mint üzletkötő. Főleg import gépek és berendezések beszerzésével foglalkoztam különböző nagyvállalatok. Részt vettem a Budapesti Szemétegetőmű import berendezéseinek beszerzésében is. 1996-tól a Borsodchem Zrt. Budapesti Irodáján dolgozom, ugyancsak külkereskedelmi üzletkötőként. Komplette vegyipari üzemek valamint gépek beszerzésében működök közre. Német és orosz nyelvből felsőfokon, angolul középszinten beszélek. Férjzett vagyok, lányom hegedűművész, fiam informatikus és egészségügyi mérnök.

Polányi Péter: 1957-ben, Veszprémben születtem. Édesapám hivatását és szakmai orientációját követve a BME Építőmérnöki Karán, a Közlekedés-építőmérnöki Szakot végeztem el. A friss diplomám birtokában a Székesfehérvári Közúti Építő Vállalatnál kezdtem dolgozni, ahol megismertem a szakma gyakorlati alapjait, majd az Alba Régia Állami Építőipari Vállalatnál, s később a Jáky József Szakközépiskolában, majd egy holland tanácsadó cégnél mélyedhettem el újra a közlekedésépítés gyakorlat alapú elméleti részleteiben, a tervezésben, ezek oktatásában, kutatásában. Ma a Közlekedésfejlesztés Kft. társtulajdonosa, vezetője, irányító tervezőjeként az emberarcú közlekedés-fejlesztés elkötelezett híve, a Közlekedéstudományi Egyesület, és a Fejér Megyei Mérnöki Kamara aktív tagja, jelenleg elnökhelyettese vagyok. Feleségem szintén építőmérnök, felnőtt lányunk végzett pszichológus, pedagógus.

Rombauer Gábor: építész (1954-), vezető tervező. 1978-ban a BME Építészmérnöki Karán lett okleveles építészmérnök. Az IPATREVR-nél kezdett dolgozni statikus tervezőként. 1980-89 között a Dunaújvárosi Tervező Irodánál építész tervező, műteremvezető. Ezt követően alapította a Tér és forma korszakvetkezetet, mely 1992 óta Térműhely Kft néven működik, melynek ügyvezetője. Fő profilja az építészeti tervezés, fővállalkozás. 1986-ban szabadalmaztatott beton csarnokszerkezete alkalmazásával megépült 4 db, 2-5 ezer tonnás gabonataroló csarnok. Számos köz- és gyár épülete mellett sok lakóház tervezése fűződik nevéhez. Kiemelkedik OTP székház, Dunaújváros, Dunaújvárosi Főiskola bővítése, meglévő gyárépület átalakítása, indentitás park *(2010 építészeti díj, 2010 FIABCI díj 2.), Szentendre Uszoda és Szabadidő Központ (8 500 m²) (Pest megye építészeti díjja).

Szaip László: gépész (1948-), nyugdíjas, 1962-től az Ikarusnál (ill. jogelődjénél az ÁMG-nél) dolgozott. Előbb lakatos, majd folyamatos tanulás mellett csoportvezető, osztályvezető, gyáregységvezető és főtechnológus lett, végül technológiai főmérnök. Közben külkereskedelmi szakvizsgát tett, majd szervező szakmérnöki végzettséget szerzett, illetve Darmstadt-ban felsőfokú munkaszervezői képzést is elvégezte. A privatizáció időszakában az Ikarus „áldozat” lett, így a Matech 2000 Kft-nél dolgozott tovább 2002-ig. Munka mellett az Ikarus női korálabda szakosztályában is tevékenykedett, volt a Fejér megyei Camping és Karaván Klub alelnöke. Nős, két felnőtt gyermeke (András - 1977 és Ágnes - 1982) van.

Szauter Ferenc: 1943. 07. 25-én születtem Székesfehérváron. Iskoláimat itt végeztem. 1967-ben gépészmérnöki végzettséget szereztem, és a Könnyűféműben helyezkedtem el mérnökként, majd 1970-től, mint gyáregységi műszaki vezető dolgoztam. A gyáregység privatizáció kapcsán, 1990-ben ügyvezető igazgatói kinevezést kaptam. Sikeres tevékenység eredményeként az Alcoa 1993-ban a készáru gyártás igazgatói feladataival bízott meg. 1996-tól 2002-ig Veszprémben egy német robot-technikai vállalat igazgatói teendőit láttam el. 2002-től a budapesti központú Metaformál Kft móri üzemét vezettem 2011-ig, nyugdíjba menetelemig. 1967 és 1992 között a székesfehérvári Gépipari Technikumban esti és levelező tagozatán tanítottam. 1969-ben nősültem. Két gyermekem van, leányom tanár, fiam okl. gépészmérnök. 8 unokával örvendeztetek meg.

Dr. Szepes András: 1946-ban születtem Budapesten. A technikum után a Budapesti Műszaki Egyetemen szereztem földmérőmérnöki végzettséget 1971-ben. 3 éves vállalati gyakorlat után kerültem 1974-ben Székesfehérvárra, a jelenlegi Nyugat-magyarországi Egyetem Geoinformatikai Karának előd intézményébe. Kezdetben geodéziai jellegű tárgyak oktatásában vettem részt. A geodéziai automatizálási szakmérnöki, majd a hasonló jellegű doktori disszertációm már az új érdeklődési területemet, az informatikát, ezen belül a szakmai adatfeldolgozást jelentette. A GEO-ban 10 évig voltam főigazgató-, majd dékánhelyettes, a gazdálkodás és a továbbképzés irányítója. 1989 óta veszek részt a kamarai munkában. 1996-ban társaimmal elősegítettük a Fejér Megyei Mérnöki Kamara létrejöttét, melynek azóta is elnöke vagyok. Nős vagyok, 3 fiam és 5 unokám van.

Szepes Zsolt: 1982-ben születtem Székesfehérváron. A Teleki gimnázium után a Budapesti Corvinus Egyetem Társadalomtudományi Karán szereztem politológus-közgazdász diplomát. „A magyar választási rendszer kritikája – képviselő és arányosság elméletben és gyakorlatban” c. TDK dolgozattal egyetemi 3. és országos 5. helyezést értem el. Az egyetem után politikai elemzőként dolgoztam, ez idő alatt több cikkem jelent meg különböző napilapokban és részese voltam rádióbeszélgetéseknek is. Ezt követően a Miniszterelnöki Hivatalban dolgoztam szövegíróként, jelenleg pedig a MorphoCom Kft-nél, mint PR szakember.

Szigeti Gyula: 1947-ben születtem Mohácson. A keszhelyi gimnázium elvégzése után a BME Építészmérnöki Karán kaptam diplomát. Ezután Székesfehérváron a Fejér Megyei Tervező Irodában dolgoztam építész tervezőként, majd a Fejér Megyei Építőipari Vállalat (később ARÉV) Tervezési Osztályának építész csoportvezetője voltam. Műemléki szakmérnöki diplomámat szereztem 1984-ben. Az Országos Műemléki Felügyelőség Székesfehérvári Kirendeltségének műszaki vezetője voltam évekig, mely során négy megye műemléki felújításait irányítottam. A nyolcvanas évek elején alapított vállalkozásunkban Székesfehérvár és Fejér Megye területén középületek, lakóépületek, műemléki épületek tervezését végzem kollégáimmal. A Fejér Megyei Építészek Kamarájának alapító Elnökeként veszek részt a megye és a MÉK szakmai munkájában. Nős vagyok, egy lányom és egy fiam van.

Sztanekné Dr. Apai Gabriella: 1950-ben születtem Budapesten. Székesfehérvár történelmi hangulatú belvárosában nőttem fel. A BME Építészmérnöki Karán végeztem, majd a FÁÉV-nél (ARÉV) tervezői, ill. fejlesztői munkakörben dolgoztam. Műemlékvédelmi és műszaki doktori diploma birtokában, 1988-tól a városi főépítész mellett, 1991-től Székesfehérvár főépítészeként dolgoztam az élhetőbb, szebb városért. A településfejlesztésben, a településkép formálásában szerepet játszó rendezési tervek, a környezetvédelmi program készítésében való részvétel nagy kihívás, izgalmas feladat volt. 1996-tól 2010-ig tanárként a Jáky József Műszaki Szakközépiskolában, 2000-től az NymE GEO-ban hasznosítom szakmai ismereteimet. A Fejér Megyei Építész Kamara, a MUT, az ÉTE tagja vagyok, dolgozom a Porta Speciosa Egyesületben.

Takács István: 1938-ban születtem Pozsonyban. Családunkat 1947-ben áttelepítették. Pécsi és dombóvári gimnáziumi évek után 1961-ben Miskolcon szereztem vas- és fémkohómérnöki oklevelet, majd 1983-ban ugyanitt védtem meg „A metallurgiai és energetikai folyamatok kölcsönhatása az acélgégyártásban” tárgyú doktori értekezésemet. 44 éves mérnöki tevékenységem első 13 évében a Dunai Vasműben acélgégyártási szakterületen dolgoztam, ugyanitt 1993-2005 között a nagyvállalat energotechnológiai menedzserének tisztét töltöttem be. A köztes 19 évben Miskolcon a Tüzeléstechnikai Kutató Intézetben tudományos osztályvezető, majd műszaki főtanácsos vállalkozásvezető voltam. A kohászok-bányászok szakmai egyesületében 10 éven át képviseltem a vaskohászokat. Tagja vagyok szakmai lapunk szerkesztőségének. 50 éve nősültem, fiam építőmérnök, leányom pedagógus, öt szép unokám van.

Tanos Istvánné (szül. Páva Erzsébet): 1931-ben születtem, iskoláimat Székesfehérvárott végeztem. Az akkori idők ideológiája nem tette lehetővé a továbbtanulásomat, érettségimél tovább nem jutottam. Könyvelést tanultam, Inotán dolgoztam több évig. Az 1956-os forradalomban való részvételem miatt elítéltek. Szabadulásom után férjhez mentem, szintén 56-os internálthoz. Három gyermekünk született, sajnos a férjem korán meghalt. Egyedül neveltem fel gyermekeimet, akik már felsőfokú végzettséget szereztek. Nyugdíjas éveimben kilenc unokám (közülük öten műszaki egyetemen tanulnak) és egy kicsi dédunokám szerez sok örömet.

Tóth Mihály: 1933-ban születtem Budapesten. A BME-n 1958-ban lettem villamosmérnök. 10 évig dolgoztam a Méréstechnikai Központi Kutató Laboratóriumban ipari, mérés-technikai fejlesztéseken. 17 évig tanítottam a Műegyetem Műszer és Méréstechnika tanszékén Digitális Rendszer-technikát. 1972-ben szereztem meg a műszaki tudomány kandidátusa fokozatot. 1981-től 85-ig Nigériában tanítottam. 1987-től voltam a Kandó főiskola fehérvári intézetének az igazgatója majd a budapesti „nagy” Kandó főigazgatója Közben egy évig voltam a Főiskolai Főigazgatók Konferenciájának választott elnöke is. Az iskolateremtő oktató munkám Apáczai Csere János díjjal ismerték el 1997-ben. 2003-ban szereztem meg az egyetemi habilitációm. 2003-tól 2005-ig három szemesztert tanítottam Egyiptomban. Nyugdíjazásomkor megkaptam a professzor emeritus címet. Székesfehérvárott 2008-ban Szent István díjjal tüntettek ki és 10 éve vagyok a helyi református gyülekezet presbitere.

Tóth Sándor: 1957-ben születtem Móron. A Budapesti Petőfi Sándor Gimnázium után a Budapesti Műszaki Egyetem vízépítőmérnöki diplomát szereztem 1982-ben. Még ebben az évben a Közép-Dunántúli Vízügyi Igazgatóságon helyezkedtem el, ahol azóta is dolgozom. Kezdetben tervező mérnökként, később a vízkészlet-gazdálkodási szakterület irányítójaként vettem részt az igazgatóság tevékenységében, jelenleg pedig annak műszaki igazgatóhelyettese vagyok. Alapító tagja 2008-tól vezetőségi tagja vagyok a Fejér Megyei Mérnöki Kamarának. Ugyancsak vezetőségi tagja vagyok a Magyar Hidrológiai Társaság területi szervezetének. Nős vagyok 3 leányom van.

Lektor

Dr. Németh Gyula: 1936-ban születtem Sopronban, földmérőmérnöki oklevelemet a Nehézipari Műszaki Egyetemen 1959-ben kaptam meg. Első munkahelyemen, a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalatnál szerzett 15 éves gyakorlat után, 1974-ben helyeztek át a Földmérési és Földrendezői Főiskolai Karra, docensi beosztásba. A Budapesti Műszaki Egyetemen 1981-ben „dr. techn.” fokozatot szereztem. Belépésemtől 2006-ig, a Geodézia Tanszéken földméréssel kapcsolatos tantárgyakat oktattam nappali, levelező és továbbképzési szakokon. Több évtizedig szerveztem és vezettem a csoportos terepi gyakorlatokat. 1981-86 között igazgató voltam, majd az intézményi kiadványok szerkesztésével foglalkoztam. Szerzője, illetve társszerzője voltam 10 jegyzetnek és 18

szakcikknek, dolgoztam 7 szakmai bizottságban. 1996-tól tagja, 2006-tól örökös tagja lettem a FMMK-nak.

Szerkesztő

Fűrészné Rácz Andrea: 1972-ben születtem Székesfehérváron. A Hunyadi Mátyás Közgazdasági Szakközépiskola elvégzése után az ARÉV Rt-nél helyezkedtem el. Itt lehetőség volt a folyamatos tanulásra: angol nyelv, számítástechnika, gazdasági ismeretek. Először a gazdasági igazgató mellett, mint titkárnő, később controlling asszisztens, végül a pénzügyi osztályon könyvelőként dolgoztam. 2001-ben és 2003-ban megszülettek kislányaim, s eközben a munkahelyem megszűnt. A GYES után megszereztem a logisztikai ügyintézői képesítést. Kis kitérő után a GEOINFO Nonprofit Kft.-nél helyezkedtem el, amely jogutódjánál mai napig dolgozom. Ezzel párhuzamosan a Nyugat-magyarországi Egyetem Geoinformatikai Karán a szakirányú továbbképzés ügyeit intézem.